

[Jens Jensen.]

raskelse for mig, hvis udvalget får adskillige besøg under sit arbejde. Dette arbejde vil jeg gerne være med i. For mig drejer det sig om at få en lov gennemført, som kan blive til gavn for fiskerierhvervet, og lad mig tilføje: for helheden.

Af lovforslagets paragraffer synes jeg der er ikke så få, der er meget strenge, og lad mig sige: drastiske — ikke fordi jeg ønsker nogen større diskussion her i salen, men jeg ønsker dog at pege på enkelte af disse paragraffer.

Om § 1 vil jeg sige, at den forekommer mig mere vidtgående, end jeg synes det er nødvendigt. Hovedbestemmelsen går kort og godt ud på, at al omsætning med samt enhver form for fangst, opbevaring, transport, frysning, konservering og anden tilvirkning eller behandling i omsætningsøjemed af fisk og fiskevarer falder ind under lovens bestemmelser. Jeg bedømmer lovforslagets § 1 således, at offentlig kontrol her er gennemført omtrent med 100 pct., og hertil kommer så de kommunale sundhedsvedtægter, der, forsåvidt de indeholder strengere bestemmelser, træder i kraft i stedet for denne lovs bestemmelser. Jeg bedømmer denne paragraf som værende for omfattende, og jeg har den opfattelse for tiden, at den vil virke unødigt streng og i mange tilfælde vil blive til gene for erhvervene. Man må efter min mening kunne begrænse området noget.

Jeg skal dernæst fremsætte nogle bemærkninger om § 8. Denne paragraf går ud på, at sild, der er bestemt til konsum, og som må påregnes ilandbragt senere end 24 timer efter fangsten, straks efter fangsten skal anbringes i kasser, med mindre silden saltes eller krydres i tønder om bord. Jeg, der ikke er beskæftiget ved fiskeri, synes denne bestemmelse er drastisk. Jeg synes, den er streng, jeg er bange for, at den bliver dyr, og jeg synes egentlig også, at den i nogen grad er upraktisk.

Det, jeg har sagt om § 8, vil jeg også sige om § 9. Den går ud på, at hvis konsumfisk i tiden fra 1. april til 31. maj og fra 1. september til 31. oktober skal holdes ombord mere end 12 timer regnet fra fangsten, og i juni, juli og august måneder mere end 6 timer regnet fra fangsten og ikke skal ilandbringes levende, skal hele den ombordværende fangst nedises. Bestemmelsen omfatter dog ikke både under 10 bruttoregister-ton. Denne bestemmelse synes jeg ligeledes er dristig, og den må også være vanskelig at gennemføre i praksis, men der bliver jo

lejlighed til senere at få en forklaring desangående.

I kapitel 3 fastsættes regler for handel og omsætning med fisk og fiskevarer. Jeg forstår bestemmelserne derhen, at både detail- og engrosforretninger og handel ved omførsel af de pågældende varer falder ind under loven. Jeg ville sætte pris på, om den højtærede minister, hvis det passer ham, allerede nu ville give en lille redegørelse for, hvorledes han tænker sig at ordne forholdene for de bestående forretninger. Der er sikkert mange, som er stærkt interesseret i at få besked om, hvorledes dette problem skal løses. Jeg er også klar over, at dette spørgsmål må løses over et længere tidsrum for at undgå for mange vanskeligheder, og her har den højtærede minister jo sine paragraffer at holde sig til.

Kapitel 4 indeholder bestemmelser om, at tilvirkning, frysning og enhver anden form for forarbejdning af fisk og fiskevarer kun må finde sted i autoriserede virksomheder. Begøring om autorisation skal indsendes til fiskeriministeriet. Det er en betydelig udvidelse fiskeriministeren her ønsker gennemført. Bestemmelsen om autorisation, som jeg ikke er begejstret for, skal vel fortolkes på den måde, at alle ansøgere, som opfylder lovens bestemmelser, vil få autorisationen tilstået. Vi bevæger os her på et område, hvor der må passes på, at det ikke får karakter af monopol.

Kapitel 6 indeholder en helt ny ordning. Der foreslås nedsat kvalitets- og bedømmelsesudvalg til at bistå ministeren vedrørende kvalitetskontrol. Tilsynet med overholdelse af lovens forskrifter udføres af fiskerikontrollen og fiskeriministeriets tilsyn med de autoriserede virksomheder samt eventuelle andre, som ministeren måtte ønske at få med. Jeg skal ikke knytte andre bemærkninger til denne ordning end den, at der her ligger en opgave, som efter min bedømmelse bliver omfattende og vanskelig, og jeg tror ikke, den bliver særlig billig. Jeg håber, at der ved lovforslagets behandling i udvalget kan blive mulighed for en fornuftig og forsvarlig begrænsning af lovens omfang, så der i mindre udstrækning bliver brug for kvalitetsudvalg, tilsyn og kontrol.

Hvad angår straffebestemmelsen i § 47, er jeg for mit vedkommende tilfreds med den. Overtrædelser af loven behandles som politisager. Den nugældende ordning, hvorefter den højtærede minister kan fastsætte og idømme bøder, tror jeg ikke ministeren har fuld glæde af, og jeg tror